

sov, toliko bi na mjestu, gdje bi promatrao, prolio suza te je izgledalo, da bi neko izlio čitav sud vode.⁷⁴

Neko vrijeme bio je slijep i vid je opet dobio s pomoću Majke Božje, Gospe Sinjske. On to sam pripovijeda u svojoj knjizi »Pisme duhovne razlike«. Bio je počeo pjevati pjesmu na čast Majke Božje: »Tebe vazda, o Mario, hoću štovati«, sastavio je 7 kitica i onda oslijepio. Dvije godine prije toga bio je izgubio vid na lijevo oko. Kad je sastavio sedmu kiticu ove pjesme, nije više vido ni na desno. Kaže naime:

Ovu pismu još ne svrših,
Kad viditi posve svrših,
Ne mogući ni nazriti
Slova, kamol pismo štiti.

Al ne žalim što ne mogu,
Nego dajem fale Bogu,
Kad sam pišuć oslipio
Pismu tvoju, o Mario.

Vid buduć mi povratila
Majka sladka i primila,
Sad joj veću dužnost imam,
Zato pismu priuzimam.⁷⁵

Sad je nastavio prekinutu pjesmu i dodao 7 novih kitica. Nakon toga sastavio je posebnu pjesmu na čast Gospe Sanjske. Nju je pjevao javno pred čudotvornom Prilikom u zahvalu što mu je vid povratila. Pjesma počinje:

Klanja ti se, o Mario,
Jedan, koji slip je bio;
I nek svak te častno štuje,
Čuda tvoja proglašuje.⁷⁶

U šestoj kitici ove pjesme kaže, kad je izgubio na lijevo, kad na desno oko, a u sedmoj kako sada vidi dobro ne samo čitati nego i pisati:

Jur su sada dva godišta,
Da ne vidja s livim ništa,
A u desnom vid pristade,
Kad Prišašća post nastade.

A sad vidim, fala Bogu,
Vidim pisat i štit mogu,
Ti buduć me ozdravila,
I vid meni povratila.⁷⁷

⁷⁴ Marković, Sinj i njegovo slavlje, 57 sl.; Zlatović, Monografije 301.

⁷⁵ Knežević, Pisme duhovne razlike, 51 sl.

⁷⁶ Pisme duhovne, 53.

⁷⁷ Pisme duhovne, 54.